

deren i vejret. Hvad er årsagen – når vi nu lige havde fået en situation, hvor det stod lysende klart, at her er dem, der vil velfærd og forsvarer velfærden, og derovre er dem, der ikke vil velfærd, men ulighed – til, at Socialdemokratiet går ind og laver endnu en forringelse af efterlønnen? Det fatter jeg ikke en brik af.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Årsagen er ganske enkelt, at vi anerkender, at der er brug for langsigtede svar på, hvorledes vi skal håndtere ændringer i befolkningssammensætningen, og at det skal besluttes nu; og derudover en glæde over, at befolkningen lever længe, at vi har et arbejdsmarked med høj beskæftigelse – og alt det skulle gerne fortsætte.

Men vi er jo ikke gået betingelsesløst ind med denne deltagelse fra vores side i velfærdsforliget. Vi har taget os betalt med f.eks. at få sat kraftige indsatser i gang på arbejdsmiljøområdet, hvilket må glæde hr. Frank Aaen. Jeg forestiller mig ikke, at hr. Frank Aaen kan være imod lige præcis de markante forbedringer, vi har fået der, og en række af de andre, jeg nævnte i min tale.

Jeg er klar over, at hr. Frank Aaen og Socialdemokraterne bedømmer forskelligt, hvordan man skal operere i dansk politik, og i hvilket omfang man skal gå ind og lave holdbare forlig, men jeg vil gerne understrege, at vi synes, at velfærdsforliget er et godt fælles svar på fremtidens udfordringer, og vi er sådan set ret stolte af de indrømmelser, vi har fået.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke spor i tvivl om, at Socialdemokratiet tog sig betalt, men hvem har betalt regningen ude i befolkningen? For når man laver en mekanisme, der betyder, at efterlønsalderen og pensionsalderen skal stige, i takt med at levealderen stiger, så betyder det jo for de velbjærgede, dem med de gode job, dem med de gode liv, dem, der har masser af penge, at når deres levealder stiger, så vokser efterlønnen. Men vi ved også, at for de ufaglærte, dem med de dårlige job, dem, der har mest brug for efterløn, stiger levealderen jo ikke. Derfor bliver der større forskel mellem de rige og de fattige.

Når man så har lavet en mekanisme, der gør, at efterlønnen stiger, i takt med at de rige bliver ældre, så er man jo med den her aftale gået ind

og har straffet dem, der har brug for efterløn, dem, der har brug for at komme på pension, dem, der er nedslidte og ikke har den stigning i levealderen.

Det er helt urimeligt, og jeg kan bare sige en ting helt sikkert til Socialdemokratiet, og det er, at den aftale kommer man også til at forlade, for den er simpelt hen for dårlig.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg ikke sige to ting.

Først: Det, at pensionsalder og afgangsalder fra vores arbejdsmarked også står i et rimeligt forhold til, hvor længe vi lever, og hvor godt vi har det, synes jeg et eller andet sted at hr. Frank Aaen må anerkende. Og lige præcis den ulighed, der så er i den gennemsnitlige levealder, må vi jo sætte ind over for, og det er jo derfor, det har været så afgørende for os, at der var kraftige arbejdsmiljøindsatser i det her.

Det er jo ikke noget mål i sig selv – det går jeg ud fra at Enhedslisten er enig i – at mennesker bliver ved med at have dårligere sundhedstilstand, dårligere helbredstilstand, fordi deres arbejde er hårdt. Så må man lave det om og på den måde skabe en mere lige sundhedstilstand i befolkningen.

Må jeg så lige sige en anden ting for god ordens skyld. Det, at vi kan frigøre os og frigøre os af 2010-planen, handler jo også om, at vi med den her velfærdsaftale er fri af de bindinger, som vi prognosemæssigt så, da vi lavede 2010-planen. Den forklaring skal hr. Frank Aaen have med.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo rart, at vi, når vi læser Socialdemokraternes finanslovudspil og også hører Socialdemokraternes ordfører i dag, kan konstatere, at når det kommer til det kommunale selvstyre, forsvaret for det, så danner vi fælles front; at når det kommer til at gøre noget for børnene, de vigtigste i det danske samfund, så danner vi også fælles front; og at når det kommer til at sige nej til at sætte skatten ned, uden at det sker i forbindelse med en reform, så danner vi også fælles front.

Det, der så bare undrer os, er: Hvad er det så, der driver Socialdemokraterne til at stemme for en nedsættelse af taksterne i daginstitutionerne? 1 mia. kr., der kunne bruges til at sikre kvalitet og sikre en bedre hverdag for børnene i det dan-